

Juominen hiipi elämään ja melkein tuhosi sen

Julkaistu 9.12.2013

Aloin juoda pikkuhiljaa enemmän ja sitten lähes joka viikonloppu ollessani noin 20 vuotias. Olin aina ollut sosiaalinen ja monellakin tapaa pidetty mutta samaan aikaan koin aina olevani yksinäinen, ikäänkuin erakko. En osannut purkaa kielteisiä tunteitani kenellekään ja olin vuoroin vahva ja vuoroin haavoittuvainen persoona. Kannoin mukana monenlaista painolastia kotoani. Olin herkkä ja nuorempana koulussa minua kiusattiin jonkin verran.

Kun vartuin sain kuulla miehiltä usein olevani todella nätti. Ikäisiäni poikaystäviä minulla ei koskaan ollut vaikka olisin kaivannut normaalia teini-ihastumista. Aikuistuessani janosin monella tapaa sekä miesten että naisten hyväksyntää. Mutta mitä enemmän sitä metsästin niin sitä kauemmas se tuntui lipuvan.

Aloin kaksikymppisenä seurustelemaan itseäni huomattavasti vanhemman miehen kanssa jonka elämään juominen kuului lähes päivittäin. Hän oli minua kohtaan humalassa todella väkivaltainen ja purki omaa pitkäaikaista masennusta minuun kolmen vuoden ajan. Yhdessä joimme välillä viikollakin mutta jostain syystä opiskelu ja työni olivat aina henkireikäni vaikka olinkin ajautunut itsekkin jonkinasteiseen masennukseen. Yritin myös hoitaa alkoholistimiestäni, mikä oli täysin turhaa.

Kesti kauan päästä eroon hänestä ja koko suhteesta ja sen aiheuttamasta henkisestä painostuksesta. Samaan aikaan muuttaessani toiselle paikkakunnalle opiskelemaan minua alkoi ahdistella seksuaalisesti työnantajani. Silloin viimeistään olin ajautunut kierteeseen, jossa alkoholi teki minusta iloisen ja positiivisen, sellaisen joka olin joskus nuorena vielä ollut.

Join yhteensä 10 vuotta melkein joka viikonloppu rankasti, samalla hankin ammatin, tein töitä, menin naimisiin ja tutustuin monenlaisiin ihmisiin joista monet hoitivat työnsä mutta joivat silti rankasti, kuten välillä minäkin. Jatkoin itseni tuhoamista vaikka läheiset välillä olivat todella huolissaan.

Toivon, ettei kenenkääntarvitsisi kokea tällaista vaan naiset ja tytöt hakisivat ajoissa apua kohdatessaan parisuhdeväkivaltaa, kiusaamista tai ahdistelua. Itse heräsin vasta kun sain oman lapsen. Hain apua ja pääsin terapiaan ja raitistuini.

Koen nykyään olevani edelleen herkkä ja haavoittuva persoona, mutta en halua olla tuhoisa itseäni kohtaan, haluan antaa lapselleni terveen mallin elää ja hyvän itsetunnon ja itselleni raittiin loppuelämän äitinä.

Nimimerkki:

Selvä elämä edessä

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/juominen-hiipi-elamaan-ja-melkein-tuhosi-sen>